

Laodikea - Nomer Lima

Tilu Panungtungan

Jeff Pippenger

2023-09-03

Dina kaayaan nu idéal, tujuh gereja jeung tujuh meterai kudu kaharti minangka lambang-lambang sajarah anu ngawakilan jalur internal jeung eksternal tina sajarah anu sarua. Penting ogé pikeun dicatet yén, nalika mertimbangkeun tilu gereja panungtung jeung tilu meterai panungtung, jalur sajarah anu ngawakilan sajarah progresif lain mangrupa poko utama tina éta lambang-lambang. Nalika gereja-gereja diterapkeun dina kontéks sajarah-sajarah sajarah, kamajuan sajarah mangrupa unsur anu ésénsial dina perlambangan éta; nanging, hal ieu lain kitu kaayaanana nalika tilu gereja panungtung jeung tilu meterai diperlakukeun minangka hiji lambang anu mandiri.

Tiluan gereja nu panungtung minangka hiji simbol nyaritakeun ngeunaan hubungan tilu golongan jeung dinamika interaksi di antara tilu golongan anu nyembah, anu diwakilan ku rupa-rupa gereja. Tilu meterai panungtung ngaidéntifikasi umat Allah sakumaha diwakilan ku Musa jeung Élia. Élia ngawakilan saratus opat puluh opat rébu, sedengkeun Musa ngawakilan jalma-jalma paéh anu bener.

Jeung nalika manéhna muka meterai nu kalima, kuring ningali di handapeun altar jiwa-jiwa jalma-jalma anu geus dipaéhan ku sabab Firman Allah jeung ku sabab kasaksian anu dicekel ku maranéhna. Jeung maranéhna ngagorowok ku sora tarik, pokna: “Nepi ka iraha, nun Gusti, anu suci jeung leres, Gusti can ngahakiman jeung males getih kami ka jalma-jalma anu cicing di bumi?” Tuluy ka unggal hiji ti maranéhna dipaparin jubah bodas; sarta diomongkeun ka maranéhna, supaya maranéhna reureuh heula sawatara waktu deui, nepi ka sasama abdi maranéhna kénéh jeung dulur-dulur maranéhna, anu baris dipaéhan saperti maranéhna, geus kacumponan jumlahna. Jeung nalika manéhna muka meterai nu kagenep, jeung tempo, aya lini anu kacida gedéna; panonpoé jadi hideung kawas karung bulu, jeung bulan jadi kawas getih; jeung bentang-bentang langit murag ka bumi, sakumaha tangkal anjir ngagugurkeun buah anjirna anu can asak, lamun diguncang ku angin anu tarik pisan. Jeung langit nyingkir kawas gulungan kitab nalika digulung; sarta unggal gunung jeung pulo kagésér tina tempatna. Jeung raja-raja di bumi, jeung jalma-jalma gedé, jeung jalma-jalma beunghar, jeung para panglima, jeung jalma-jalma perkasa, jeung unggal budak, jeung unggal jalma bébas, nyumputkeun diri maranéhna di guha-guha jeung di batu-batu pagunungan; sarta maranéhna nyarita ka gunung-gunung jeung batu-batu: “Ragragkeun diri ka kami, jeung sumputkeun kami tina payuneun Anjeunna anu linggih dina tahta, jeung tina murka Anak Domba éta. Sabab poé agung murka-Na geus datang; jeung saha anu bakal sanggup nangtung?” Wahyu 6:9–17.

Sadérék White ngawartoskeun ka urang yén meterai kalima téh nyangkem “hiji mangsa waktu dina mangsa nu bakal datang.” Ayat-ayat ngeunaan meterai kalima nanyakeun iraha Allah bakal ngahakiman kapausan lantaran maéhan umat Allah salila Jaman Poék. Jawabanana dipasihkeun yén dina “poé-poé panungtungan” Allah bakal ngahakiman kapausan ku sabab rajapati maranéhna, kitu deui ku sabab golongan séjén tina para martir kapausan anu ogé bakal dipaéhan ku kapausan

dina mangsa krisis hukum Minggu.

“Jeung nalika Anjeunna muka segel nu kalima ... [Wahyu 6:9–11]. Di dieu dipintonkeun ka Yohanes pamandangan-pandangan anu lain kanyataan dina mangsa harita, tapi anu bakal kajadian dina hiji jangka waktu di mangsa nu bakal datang.” Manuscript Releases, volume 20, 197.

Inspirasi ogé negeskeun yén jiwa-jiwa di handapeun altar, anu hayang nyaho iraha Allah baris ngahakiman kapausan, aya patalina jeung dua sora malaikat anu nyaangan bumi ku kamulyaan-Na dina pasal dalapan belas kitab Wahyu.

“Waktu meterai kalima dibuka, Yohanes Sang Panyingkab dina titingalian ningali di handapeun altar rombongan jalma-jalma anu dipaéhan ku sabab Firman Allah jeung kasaksian Yesus Kristus. Sanggeus ieu datang pamandangan-pandangan anu dijelaskeun dina Wahyu pasal dalapan welas, waktu jalma-jalma anu satia jeung bener dipanggil kaluar ti Babul. Wahyu 18:1–5 dicutat.” Manuscript Releases, jilid 20, 14.

Dina Wahyu dalapan welas, hukuman Katolikisme téh rangkep, sabab di dinya jeung dina waktu éta manéhna dihukum lain ngan ku sabab jalma-jalma anu baris dipaéhan ku dirina dina “poé-poé panungtungan,” tapi ogé ku sabab korban-korban rajapati dina mangsa Jaman Poék pamaréntahan kapausan.

Tuluy kuring ngadéngé sora séjén ti sawarga, pokna, Kaluarlah ti dinya, eh umat Kami, sangkan maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung sangkan maranéh ulah narima bala-balana. Sabab dosa-dosana geus nepi ka sawarga, jeung Allah geus emut kana kajahatan-jajahatanana. Balas manéhna sakumaha manéhna geus males ka maranéh, jeung gandakeun ka manéhna dua kali lipet nurutkeun kana lampah-lampahna: dina cangkir anu geus dieusian ku manéhna, eusian pikeun manéhna dua kali lipet. Wahyu 18:4–6.

Segel ka genep méré salah sahiji gambaran klasik dina Alkitab ngeunaan kajadian-kajadian anu langsung miheulaan Kadatangan Kristus anu Kadua salila tujuh bala panungtungan. Ieu dipungkas ku bubuka ka pasal tujuh tina Wahyu anu méré jawaban kana patalékan anu diangkat dina ayat panungtungan tina segel ka genep, “saha anu bakal sanggup nangtung.” Aya dua golongan anu bakal nangtung minangka panji Allah dina krisis hukum Minggu anu dipungkas nalika tujuh bala panungtungan datang. Dua golongan éta nyaéta saratus opat puluh opat rébu anu dilambangkeun ku Élia, jeung “riungan anu gedé” anu dilambangkeun ku Musa. Dua lambang ieu, Musa jeung Élia, saméméhna geus diidentifikasi minangka jalma-jalma anu nangtung dina ahir dunya, sabab duanana nangtung babarengan jeung Kristus di Gunung Transfigurasi.

Golongan kahiji para martir papal ti Jaman Poék dipaparin jubah bodas, sarta golongan kadua—anu kudu ditungguan ku maranéhna nepi ka golongan éta kalengkepan—nyaéta “riungan anu gedé,” anu ogé maké jubah bodas. Meterai kalima jeung kagenep henteu nyayagikeun sajarah sajarah ngeunaan garéja kalima jeung kagenep, tapi nyayagikeun hiji kasaksian ngeunaan dua golongan anu nangtung jadi panji pikeun Gusti dina “poé-poé panungtung.” Dua golongan éta nyaéta jalma-jalma anu ngawarkeun amanat tina dua sora dina Wahyu pasal dalapan welas. Amanat anu tuluy diwawarkeun éta dibarengan ku kacurahan Roh Suci, sakumaha dilambangkeun

ku sajarah Pentakosta jeung sajarah Seruan Tengah Peuting dina awal Adventisme.

“Malaikat anu ngahiji dina ngawartakeun amanat malaikat katilu téh baris nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaan-Na. Di dieu dinubuatkeun hiji padamelan anu jembar saalam dunya tur miboga kakawasaan anu luar biasa. Gerakan advent taun 1840–44 téh mangrupikeun hiji pintonan mulya tina kakawasaan Allah; amanat malaikat kahiji dibawa ka unggal stasion misi di sakuliah dunya, sarta di sawatara nagara aya minat kaagamaan anu panggedéna anu kungsi katémbong di mana waé tanah saprak Reformasi abad ka genep belas; nanging ieu sadayana bakal kaliwatan ku gerakan anu perkasa dina kaayaan pangéling-eling anu pamungkas ti malaikat katilu.”

Pagawean éta bakal sarupa jeung pagawean dina Poé Pentakosta. Sakumaha “hujan nu ti heula” dipaparinkeun, dina curahan Roh Suci dina bubukana Injil, pikeun ngabalukarkeun mekarna bibit anu mulya, kitu deui “hujan nu pangpandeurina” bakal dipaparinkeun dina panutupna pikeun ngamajukeun asakna panén. “Mangka urang bakal nyaho, lamun urang terus ngudag pikeun nyaho ka PANGERAN: datangna-Na geus ditangtukeun saperti isuk-isuk; sarta Mantenna bakal sumping ka urang saperti hujan, saperti hujan nu pangpandeurina jeung nu ti heula ka bumi.” Hosea 6:3. “Ku sabab éta bagjakeun, eh barudak Sion, sarta giranglah dina PANGERAN Allah maranéh: sabab Mantenna geus maparin ka maranéh hujan nu ti heula kalayan saimbang, sarta Mantenna bakal nurunkeun ka maranéh hujan, hujan nu ti heula, jeung hujan nu pangpandeurina.” Joel 2:23. “Dina poé-poé pamungkas, saur Allah, Kami bakal ngucurkeun Roh Kami ka sakumna umat manusa.” “Jeung bakal kajadian, yén sing saha baé anu nyambat kana ngaran Gusti bakal disalametkeun.” Rasul 2:17, 21.

“Pagawean agung Injil moal dipungkas ku panyataan kakawasaan Allah anu leuwih saeutik ti anu nandaan bubukana. Nubuat-nubuat anu kaeusi dina curahan hujan mimiti dina bubukana Injil bakal kaeusi deui dina hujan pamungkas dina panutupna. Ieu téh ‘mangsa panyegeran’ anu diarep-arep ku rasul Petrus waktu anjeunna nyarios: ‘Ku sabab kitu tobatlah maraneh, sarta balikeun diri, supaya dosa-dosa maraneh dihampus, nalika mangsa panyegeran datang ti payuneun Gusti; sarta Mantenna bakal ngutus Yesus.’ Acts 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Sanggeus meterai kagenep nimbulkeun patalékan anu ngawanohkeun Ilyas jeung Musa sakumaha digambarkeun dina Wahyu pasal tujuh, meterai katujuh dibuka sarta ngajelaskeun curahan Roh Suci ka luhur dua golongan éta. Kedah dicatet yén dina katerangan éta aya tiiseun salila satengah jam. Curahan hujan panungtungan anu dilambangkeun ku kabukana meterai katujuh ngawengku hiji mangsa tiiseun.

Sareng nalika anjeunna muka meterai anu katujuh, aya jempling di sawarga kira-kira satengah jam lilana. Tuluy kuring ningali tujuh malaikat anu ngadeg di payuneun Allah; sarta ka maranéhna dipasrahkeun tujuh tarompet. Jeung aya deui hiji malaikat datang tuluy nangtung di altar, nyekel wadah menyan emas; sarta ka anjeunna dipaparinkeun menyan anu loba, supaya ku anjeunna dipersembahkeun babarengan jeung doa sakumna umat suci dina altar emas anu aya di hareupeun tahta. Jeung haseup menyan éta, anu naék babarengan jeung doa-doa umat suci, munggah ka payuneun Allah tina panangan malaikat éta. Tuluy malaikat éta nyokot wadah menyan, ngeusian eta ku seuneu tina altar, sarta ngalungkeunana ka bumi; lajeng timbul

sora-sora, guludug-guludug, kilat-kilat, jeung lini. Wahyu 8:1–5.

Sakumaha kakara dicatet dina petikan dina The Great Controversy, hujan panungtungan mimiti dicurahan nalika malaikat anu kuat turun sarta nyaangan bumi ku kamulyaan-Na. Hujan panungtungan mimiti nalika “gedong-gedong jangkung di Kota New York diruntuhkeun” dina 11 Séptémber 2001.

“Naha datang kecap yén kuring geus ngedalkeun yén New York kudu disapu ku ombak pasang anu gedé? Ieu mah can kungsi ku kuring diucapkeun. Kuring geus nyarios, nalika kuring ningali gedong-gedong jangkung keur diwangun di dinya, tingkat demi tingkat, ‘Betapa pikasieuneunana adegan-adegan anu bakal kajadian nalika Gusti jumeneng pikeun ngaguncang bumi kalayan dahsyat! Mangka kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal kacumponan.’ Sagemblengna pasal dalapan welas tina Wahyu téh mangrupa pangéling-ngéling ngeunaan naon anu bakal tumiba ka bumi. Tapi kuring teu boga panyanggakeun husus ngeunaan naon anu bakal datang ka New York, iwal ti yén kuring terang, yén dina hiji poé gedong-gedong badag di dinya bakal diruntuhkeun ku malikna jeung dibalik-balikna kakawasaan Allah. Tina cahaya anu dipaparin ka kuring, kuring terang yén karuksakan aya di dunya. Hiji kecap ti Gusti, hiji sentuhan tina kakawasaan-Na anu perkasa, sarta wangunan-wangunan raksasa ieu bakal rubuh. Adegan-adegan bakal kajadian anu pikasieuneunana moal sanggup ku urang dibayangkeun.” Review and Herald, July 5, 1906.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001 hujan panungtung mimiti turun, sarta kucuran éta hujan murag ka jalma-jalma anu dilambangkeun ku Élia jeung Musa, sarta ngawengku hiji mangsa tiiseun. Mangsa tiiseun pikeun Musa jeung Élia ogé dilambangkeun dina Wahyu pasal sabelas, nalika Musa jeung Élia, éta dua nabi anu nyiksa dunya, “dipaéhan” di jalan-jalan. Tapi sanggeus tilu satengah poé maranéhna kaluar ti guha Horeb sarta naék ka sawarga. Dina sajarah hujan panungtung, éta amanat, anu dilambangkeun ku éta dua utusan, dipaéhan sarta dialungkeun ka jalan, tapi henteu dikurebkeun nepi ka maranéhna dihudangkeun deui. Ieu téh salah sahiji bebeneran poko anu ayeuna keur dibuka ku Singa ti kaom Yuda.

Tilu meterai anu pamungkas téh nandakeun gerakan panungtung umat Allah sakumaha digambarkeun ku Élia jeung Musa. Gerakan éta maot teras dihudangkeun deui. Éta téh hiji gerakan, sabab Adventisme dimimitian ku hiji gerakan anu terus lumangsung nepi ka taun 1863, waktu maranéhna nyisihkeun bebeneran anu kahiji anu dipingpin ku William Miller pikeun dipikawanoh. Dina taun 1863 éta gerakan réngsé, sabab dina taun 1863 maranéhna sacara sah jadi hiji garéja. Alfa jeung Oméga negeskeun yén lamun Anjeunna ngamimitian umat sésa-Na salaku hiji gerakan, mangka Anjeunna ogé bakal mungkas éta minangka hiji gerakan.

Urang ayeuna geus ngaréngsékeun tinjauan ngeunaan tujuh jamaah jeung tujuh segel. Dina tilu segel panungtung urang ningali dua golongan jalma-jalma anu ditebus anu dilambangkeun ku Musa jeung Élias. Sakabéh segel éta mere kasaksian ngeunaan malaikat anu kuat dina Wahyu dalapan welas. Nalika manéhna turun dina 11 Séptémber 2001, dua golongan jalma-jalma anu ditebus asup kana hiji prosés panyucian anu dirancang pikeun nembongkeun jeung misahkeun dua golongan panyembah di jero gerakan éta dina ahir Adventisme, sakumaha geus dipralambangkeun ku gerakan dina awal Adventisme. Daniel nandakeun yén hiji golongan éta, anu

ku anjeunna disebut jalma-jalma jahat, moal ngartos kana paningkatan pangaweruh, tapi jalma-jalma wijaksana ngartos. Mateus ngawartosan ka urang yén jalma-jalma anu kakurangan pamahaman kana pangaweruh anu geus dibuka segelna, nandakeun hiji parawan téh bodo. Parawan-parawan anu wijaksana dina krisis tengah wengi némbongkeun yén maranéhna ngartos sarta miboga paningkatan pangaweruh éta. Anu wijaksana jeung anu bodo dilambangkeun ku jamaah Piladélpia atawa jamaah Laodikia. Jalma-jalma jahat, parawan-parawan bodo ti Laodikia, baris dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti, sedengkeun anu wijaksana narima ngaran Allah, atawa tabiat-Na, dina tarang maranéhna. Lamun jamaah kagenep, Piladélpia, ngawakilan anu wijaksana, kumaha bisa jamaah katujuh, Laodikia, ngawakilan anu jahat? Lamun kitu kaayaanana, runtuyan éta jadi teu merenah, lain kitu? Jawabanana tangtu diréngsékeun ku Alfa jeung Omega.

Dina awal umat Allah nu kahiji anu geus dingaranan, nyaéta Israél kuna, Musa ngalambangkeun Kristus dina ahir umat anu geus dingaranan éta.

Sabab Musa saéstuna ngandika ka karuhun, ‘PANGERAN Allah maranéh bakal ngangkat pikeun maranéh hiji nabi ti antara dulur-dulur maranéh, sarupa jeung sim kuring; ka Mantenna maranéh kudu nguping dina sagala hal, naon waé anu bakal didawuhkeun ka maranéh. Jeung bakal kajadian, yén unggal jiwa anu henteu daék nguping ka éta nabi bakal dibinasa ti antara umat.’ Rasul 3:22, 23.

Dina ahir umat Allah anu kahiji nu ngagem ngaran golongan, Yohanes Pembaptis téh nya éta utusan Élia anu nyiapkeun jalan pikeun Kadatangan Kristus nu kahiji. Satuluyna Yesus ngalakukeun kurban-Na dina salib sarta sanggeus éta ngawitan pagawean Imam Agung-Na di Rohangan Suci tina tempat suci sawarga. Dina awal umat Allah anu kadua nu ngagem ngaran golongan, Israél modéren, William Miller téh nya éta utusan Élia anu nyiapkeun jalan pikeun Kadatangan Kristus nu Kadua. Tuluy Yesus ujug-ujug lebet ka Rohangan Nu Mahasuci sarta ngawitan pangadilan. Dina ahir umat Allah anu kadua nu ngagem ngaran golongan, aya hiji utusan Élia panungtungan anu nyiapkeun jalan pikeun Kristus pikeun ngawitan mangsa pangadilan ka jalma-jalma nu hirup, panutup pagawean-Na minangka Imam Agung Sawarga, sarta Kadatangan-Na nu Kadua.

William Miller ngalambangkeun lain ngan ukur utusan, tapi ogé gerakan anu aya patalina jeung anjeunna.

Kalawan ngageter, William Miller mimiti muka ka jalma-jalma rupa-rupa rusiah Karajaan Allah, ngagiring para pangdégéna ngalangkungan nubuat-nubuat nepi ka kadatangan Kristus anu kadua. Kalawan unggal usaha, anjeunna beuki nguat. Sakumaha Yohanes Pembaptis ngawartakeun kadatangan Yesus anu kahiji jeung nyiapkeun jalan pikeun sumping-Na, kitu deui William Miller jeung jalma-jalma anu ngahiji jeung anjeunna ngumumkeun kadatangan anu kadua ti Putra Allah....

“Rébuan jalma dipingpin pikeun narima bebeneran anu diwawarkeun ku William Miller, sarta para abdi Allah dihudangkeun dina sumanget jeung kakawasaan Élia pikeun ngawawarkeun eta amanat.” Early Writings, 229, 230, 233.

Dina awal Israil baheula, Allah nyaur Musa, anu narima pendidikan anu ruksak salila opat puluh taun di Mesir, anu merlukeun opat puluh taun hirup di padang gurun minangka usaha pikeun miceun pangaruh Mesir tina watakna. Opat puluh taun sanggeus kalahiranana, ku ngarti yén manéhna geus dipilih pikeun mingpin umat Allah kaluar ti Mesir, Musa ngagunakeun kakuatan manusa pikeun maéhan urang Mesir. Opat puluh taun ti harita, di rungkun anu hurung, manéhna ngalawan kana panggero Allah. Sanggeus ahirna narima éta panggero, manéhna teu ngindungkeun parentah pikeun nyunatan putrana nepi ka diancam ku pati. Di wates Tanah Jangji, manéhna ngalawan sarta neunggeul Batu éta pikeun kadua kalina. Dina awal Israil baheula, Musa miboga sipat-sipat watak saurang Laodikea. Ku kituna ogé manéhna tetep ngalaksanakeun panggero-Na anu luhur jeung suci, kaasup jadi tipifikasi Kristus dina ahir Israil baheula. Kristus, anu bergumul jeung urang Yahudi anu resep ngabantah, atawa jalma-jalma anu nyebut dirina urang Yahudi, padahal lain, ngawakilan watak saurang Filadelfia. Dina awal Israil baheula Musa ngawakilan saurang Laodikea anu merlukeun emas, salep panon, jeung pakean bodas. Dina ahirna Kristus téh saurang Filadelfia.

Dina awal Adventisme, William Miller, anu dilambangkeun ku éta sababaraha urang di Sardis anu henteu ngotoran pakeanana, ngagambarkeun hiji urang Filadelfia, kitu deui gerakan anu pakait jeung anjeunna. Dina ahir Adventisme, gerakan anu ngakuan waktu tungtung dina taun 1989 sarua kénéh Laodikia-na saperti Musa. Gerakan Millerite mangrupa tipe tina gerakan Future for America kalayan ieu panginget profétik, yén gerakan anu kahiji digenepan ku urang Filadelfia dina jaman Filadelfia, sedengkeun gerakan anu panungtung digenepan ku urang Laodikia dina jaman Laodikia.

Kami mangrupikeun saksi tina leuwih seueur sajarah profétik ngeunaan gerakan ieu ti taun 1989 tibatan jalma séjén mana waé anu patali jeung sajarah Future for America, sarta kami mere kasaksian yén kami sorangan parantos ngalangkungan sajarah éta, dimimitian taun 1989 jeung satuluyna, salaku Adventis Laodikea anu diaku. Aya loba jiwa sapanjang éta jalan anu bakal nguatkeun kasaksian kami. Kami ogé tiasa mere kasaksian kalayan pasti yén jalma-jalma anu patali jeung gerakan dina ahir Adventisme ogé mangrupikeun Adventis Laodikea anu diaku. Umat anu didenominasi kahiji dimimitian ku saurang Laodikea anu jadi urang Filadelfia sarta ditungtungan ku urang Filadelfia. Umat anu didenominasi kadua dimimitian ku urang Filadelfia sarta ditungtungan ku saurang Laodikea anu disaur jadi urang Filadelfia. Ieu téh tanda tangan Alpha jeung Omega.

Sanajan aya butana rohani anu kacida cilakana tur pikanyerieuneun ti pamingpin éta jeung jalma-jalma anu ngahiji jeung manéhna, Allah tetep ngarahkeun jeung ngadalikeun waymark-waymark nubuat anu lumangsung ti taun 1989 nepi ka ayeuna. Sanajan aya taranjangna rohani jeung kamiskinan ti pamingpin éta jeung jalma-jalma anu ngahiji jeung manéhna, Allah tetep kénéh ngarahkeun kabukana bebeneran-bebeneran anu ku Anjeunna dipandang pantes pikeun dibuka segélna. Dina rahmat-Na, anu henteu kungsi dipisahkeun ti “bebeneran”-Na, Anjeunna nyusun hiji prosés pamurnian anu nyayagikeun sangkan saurang Laodikea maot, tuluy sanggeus éta dihudangkeun deui jadi saurang Filadelfia. Maot jeung hudang deui éta dilambangkeun ku panulis kitab Daniel jeung Wahyu, anu duanana sacara simbolis dipaéhan jeung dihudangkeun

deui. Yohanes dihudangkeun deui tina maot sanggeus dialungkeun kana kualiti minyak nu ngagolak, Daniel tina guha singa-singa lapar. Ku kituna, éta dua kitab, anu saenyana hiji kitab, méré tekenan kana lambang maot jeung hudang deui minangka bagian tina amanat anu ayeuna keur dibuka segélna.

Nalika gerakan dina “poé-poé panungtungan” tina pangadilan panalungtikan, (anu dilambangkeun ku gerakan Millerite), ngadeukeutan ahir jaman, Allah parantos netepkeun yén pamingpin jeung gerakan éta kudu dipaéhan teras sanggeusna dihudangkeun deui. Dina kontéks tujuh jemaat, Laodikea dipaéhan dina 18 Juli 2020 sarta bakal dihudangkeun deui jadi Filadelfia saméméh hukum Minggu anu keur ngadeukeutan. Gerakan anu dihudangkeun deui éta bakal kaasup kana tujuh jemaat, tapi éta bakal jadi anu kadalapan. Gerakan éta bakal jadi anu kadalapan, nyaéta anu asalna tina tujuh.

Rusiah nubuat ieu ditangtayungan dina kitab Wahyu ku sababaraha saksi, sanajan nepi ka ayeuna tacan dipikawanoh. Dina jangka waktu ieu urang ayeuna keur asup kana ujian ngeunaan gambar sato galak, anu ku Sister White dipaparin terang ka urang minangka ujian anu datang saméméh hukum Minggu. Dina waktu hukum Minggu éta, segel Allah dipaparin ka urang Filadelfia dina sajarah éta. Tapi maranéhna kudu ngalangkungan ujian ngeunaan gambar sato galak anu datang saméméh masa kasempetan ditutup.

“Pangeran parantos nembongkeun ka abdi kalayan écés yén gambar sato galak éta bakal diwangun saméméh panto rahmat katutup; sabab éta bakal janten ujian anu agung pikeun umat Allah, ku éta nasib langgeng maranéhna bakal diputuskeun. Kadudukan anjeun téh kacida campur adukna ku rupa-rupa hal anu teu ajeg nepi ka ngan saeutik pisan anu bakal kabobodo.”

“Dina Wahyu 13 perkara ieu ditepikeun kalayan écés; [Wahyu 13:11–17, dicutat].”

“Ieu téh ujian anu kudu dipiboga ku umat Allah saméméh maranéhna diségél. Sakumna anu ngabuktikeun kasatiaanna ka Allah ku cara ngajaga hukum-Na, sarta nolak narima sabat palsu, bakal ngagabung dina panji Gusti Allah Yéhuwa, sarta bakal narima segel ti Allah anu hirup. Ari jalma-jalma anu nyerahkeun bebeneran anu asalna ti sawarga sarta narima sabat Minggu, bakal narima tanda sato galak” Manuscript Releases, jilid 15, 15.

Dina sajarah kiwari ieu, dua tanduk anu baheulana diidentifikasi minangka Republicanism jeung Protestantism geus robah jadi démokrasi jeung Protestantism anu murtad. Nalika dua tanduk éta ngahiji sapinuhna, mangka éta jadi ngawangun hiji kakawasaan, hiji tanduk. Dina mangsa anu sarua, Allah bakal ngidentifikasi jeung ngangkat tanduk Protestantism anu sajati pikeun ngingetkeun ngalawan gambar sato galak. Dua tanduk éta leumpang sajajar silih sasarengan nepi ka Amérika Serikat eureun jadi karajaan kagenep tina nubuat Alkitab.

Wahyu tujuh belas nganyatakeun yén pasatuan tilu rupa antara naga (Perserikatan Bangsa-Bangsa), sato galak (kakawasaan kapapaan), jeung nabi palsu (Amérika Sarikat) nyaéta kakawasaan anu jadi sirah ka dalapan, anu asalna tina tujuh sirah éta. Tujuh sirah éta nyaéta karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab, dimimitian ku Babul, tuluy Média-Pérsia, Yunani, lajeng Roma kahir. Satuluyna karajaan nu kalima nyaéta Roma kapapaan, anu sacara nubuat narima tatu pati dina taun 1798. Dina titik éta dina sajarah, karajaan nu kagenep dina nubuat Alkitab, nyaéta Amérika Sarikat, naék

kana tahta nepi ka diruntuhkeun dina hukum Minggu anu geura datang.

PBB dina mangsa harita bakal kapaksa ku kakawasaan anu maksa sakuliah dunya pikeun ngadegkeun hiji gambar ka sato galak. Dina titik éta karajaan kagenep ogé geus narima tatu anu matak paéh, tapi Amérika Sarikat lajeng bakal maksa sakuliah dunya pikeun nampa kapamingpinanana kana PBB sarta nungtut supaya maranéhna ogé nampa otoritas moral kapausan pikeun maréntah persatuan tilu-rupa.

Jeung manehna nipu jalma-jalma anu nyicingan bumi ku jalan mujijat-mujijat anu dipasihan kawasa ka manehna pikeun dilakukeun di payuneun éta sato galak; bari nyarios ka jalma-jalma anu nyicingan bumi, supaya maranéhna nyieun hiji arca pikeun éta sato galak, anu kungsi katarajang ku tatu pedang, tapi tetep hirup. Jeung manehna dibéré kawasa pikeun maparin napas hirup ka arca éta sato galak, supaya arca éta sato galak bisa nyarita, sarta nyababkeun supaya sakur anu henteu nyembah ka arca éta sato galak dipaéhan. Wahyu 13:13, 14.

Hiji-hijina harti “gambar sato galak” dina ilham téh nya éta yén éta ngalambangkeun ngahijina garéja (kakawasaan kapapaan) jeung nagara (Perserikatan Bangsa-Bangsa, kalayan Amérika Sarikat ngadalikeun salapan raja séjénna.) Izébel nyaéta kakawasaan kapapaan; Ahab nyaéta Amérika Sarikat anu jadi raja sapuluh kaom kalér.

Nalika Amérika Sarikat ragrag dina mangsa hukum Minggu, Tirus (kapausan) anu geus kaliwat dipopohokeun ti saprak 1798 “diinget” deui, sarta manéhna mimiti ngalagukeun tembang-tembang panggoda na. Ku lantaran karuntuhan kauangan anu dina tulisan-tulisan Ellen White digambarkeun minangka “karuksakan nasional,” Amérika Sarikat kapaksa ngahijikeun sakuliah dunya pikeun nyanghareupan kakuatan biblikal anu ngahijikeun leungeun unggal jalma ngalawan anjeunna. Kakuatan éta nyaéta Islam, sakumaha dilambangkeun ku Ismail, karuhun Islam.

Jeung malaikat PANGERAN ngandika ka dirina, “Tingali, anjeun keur ngandung, sarta bakal ngalahirkeun saurang anak lalaki, jeung anjeun bakal nyebut ngaranana Ismael; sabab PANGERAN parantos ngadangu kasangsaraan anjeun. Jeung anjeunna bakal jadi jalma liar; leungeunna bakal ngalawan unggal jalma, jeung leungeun unggal jalma ngalawan anjeunna; sarta anjeunna bakal cicing di hareupeun sakumna dulur-dulurna.” Kajadian 16:11, 12.

Amérika Sarikat nyieun pakumpulan jeung salapan raja séjénna, bari nyekel kalungguhan pangaping. Hal éta dipigawé ngan sakedapan wungkul, tuluy éta nagara bakal ngadesek sangkan kakawasaan kapausan jadi kapala tina sakabéhna, sakumaha Izébel ngawasa Ahab.

Ku kituna, paséa tilu rupa antara naga, sato galak, jeung nabi palsu indit babarengan ka Armageddon. Angka dalapan ngalambangkeun kabangkitan, sarta karajaan anu ku nubuat ditandaan narima tatu nu ngabahayakeun pati téh nya éta karajaan kalima, nyaéta kakawasaan kapausan. Nalika kapausan dihirupkeun deui, maranéhna jadi karajaan kadalapan, sarta dipasrahkeun kakawasaan pikeun ngadalikeun paséa tilu rupa éta; jeung karajaan kadalapan éta téh sirah anu hiji tina tujuh karajaan anu geus diidentifikasi minangka anu narima tatu nu ngabahayakeun pati, nanging ilham ogé ngébréhkeun panyageurkeun tatu nu ngabahayakeun pati éta.

“Nalika urang ngadeukeutan krisis panungtungan, kacida pentingna sangkan kasaluyuan jeung kasatuan aya di antara sarana-sarana Gusti. Dunya pinuh ku ribut, perang, jeung paselisihan. Tapi dina hiji pamingpin—kakawasaan kapapaan—jalma-jalma bakal ngahiji pikeun ngalawan Allah dina pribadi para saksi-Na. Kasatuan ieu dipageuhkeun ku nu murtad agung. Bari anjeunna narékahan ngahijikeun agén-agénna dina merangan bebeneran, anjeunna bakal digawé pikeun mecah-belah jeung nyebarkeun paburencay para nu ngabela éta bebeneran. Timburu, sangkaan goréng, omongan goréng, dipapagah ku anjeunna pikeun nimbulkeun pasalia paham jeung paséa.” Testimonies, jilid 7, 182.

Karajaan kalima, karajaan kagenep, jeung karajaan katujuh dina titik éta sadayana geus kaleungitan karajaanana masing-masing, ku kituna karajaan-karajaanana masing-masing dihudangkeun deui babarengan jadi hiji karajaan anu diwangun ku tilu bagian, nyonto sacara palsu kana susunan tilu-rangkep tina Kapangéranan.

Karajaan ka genep anu dimimitian ku dua tanduk kawas anak domba sarta dipungkas jadi hiji tanduk anu nyarita saperti naga mibanda ciri nubuat tina kakawasaan kapapaan, sabab eta jadi gambar tina sato galak. Sato galak éta, nyaéta kakawasaan kapapaan, anu utamana digambarkeun minangka karajaan ka dalapan anu dihirupkeun deui, anu asalna ti antara tujuh. Nanging, sanajan kakawasaan kapapaan anu paling langsung nyumponan tatarucingan nubuat, yén nu ka dalapan téh asalna ti antara nu tujuh, Amérika Sarikat nyieun hiji gambar tina kapapaan, ku kituna sacara nubuat ngahasilkeun ciri-ciri anu sarua jeung kakawasaan kapapaan.

Amérika Sarikat mimiti dina taun 1798 nalika, nurutkeun Yesaya dua puluh tilu, Tirus, nyaéta kakawasaan kapapaan, kudu dipopohokeun nepi ka ahir karajaan kagenep. Taun 1798 téh mangrupa waktu ahir pikeun kaum Millerit dina awal Adventisme. Nepi ka cinyusu taun 1844, Adventisme Millerit geus narima jubah warisan Protestanisme anu saajar jeung tanduk Republikanisme anu ngagambarkeun pamaréntahan Amérika Sarikat. Dua tanduk éta aya dina sato anu sarua, ku sabab kitu éta ngalangkungan sajarah babarengan. Mimiti jeung tungtung Adventisme saajar jeung tanduk Republikan. Sajarah ti taun 1798 nepi ka kaum Protestan nolak amanat malaikat kahiji, nyaéta mangsa nalika Allah ngadegkeun tanduk Protestan éta. Anjeunna ngalakukeun kitu ngaliwatan hiji prosés pangujian, sakumaha Anjeunna ngalakukeun ka tanduk Republikan. Aya loba hal anu bisa diucapkeun ngeunaan tanduk-tanduk anu saajar éta, tapi lain ayeuna.

Tarompét Républik ngalakukeun zinah jeung Protestanisme murtad, lain jeung tarompét Protestan anu sajati, sabab tarompét anu sajati téh pangantén Awewe Anak Domba sarta manéhna parawan. Ti saprak waktu ahir dina taun 1989, geus aya tujuh présidén. Présidén kagenep ti antara éta nampi tatu maot dina taun anu sarua pisan nalika gerakan di tungtung Adventisme ogé nampi tatu maot. Présidén kadalapan ti saprak waktu ahir dina taun 1989 bakal jadi anu nampi tatu maot anu cageur deui. Anjeunna kudu jadi présidén anu asalna ti antara anu tujuh. Dina waktu anu sarua, dina taun 2020 nalika présidén kagenep nampi tatu maotna, tarompét anu ayeuna keur mawa jubah Protestan ogé dipaéhan. Saperti kaayaan sato galak Katolik, jeung saperti kaayaan gambar sato galak Protestanisme murtad, kitu deui kaayaan tarompét Protestanisme anu sajati. Tarompét Protestanisme digambarkeun minangka garéja kagenep, anu jadi kadalapan, tapi asalna ti antara

anu tujuh.

Nalika mariksa klaim-klaim ieu, sing émut yén amanat anu dibuka segelna pas saméméh mangsa pamariksaan ditutup, tangtu pisan bakal ditepikeun dina kontéks yén awal ngagambarkeun ahir. Amanat éta bakal ditepikeun ku métodologi “historisisme,” anu ngagunakeun sajarah Alkitab anu disaluyukeun jeung sajarah dunya pikeun nangtukeun ahir dunya. Amanat éta mucunghul ti bumi.

Kaleresan bakal mencolok ti bumi; jeung kaadilan bakal neutep ka handap ti sawarga. Enya, PANGERAN bakal maparin anu hadé; jeung tanah urang bakal mikeun hasilna. Kaadilan bakal leumpang di payuneun Mantenna; sarta bakal nempatkeun urang dina jalan tapak suku-Na. Jabur 85:11–13.

Lain ngan saukur yén bumi dina petikan éta diidéntifikasi minangka hiji “tanah.” Petikan dina Jabur téh lain ngan ukur ngidéntifikasi “tanah” éta minangka sato galak “bumi” dina Wahyu tilu welas, tapi ogé nyatet yén “bebeneran” “muncul” ti jero bumi.

“Nagara mana di Dunya Anyar anu dina taun 1798 keur naék kana kakawasaan, méré jangji kakuatan jeung kajembaran, sarta narik perhatian dunya? Panerapan ieu lambang henteu ngantepkeun patalékan nanaon. Hiji nagara, jeung ngan hiji wungkul, nyumponan sarat-sarat ieu nubuat; éta tanpa ragu nunjuk ka Amérika Sarikat. Deui-deui éta pamanggih, ampir kecap-kecapna pisan, ti panulis suci, geus dipaké tanpa disadari ku para juru biantara jeung para ahli sajarah dina ngajelaskeun naékna jeung tumuwuhna ieu nagara. Eta sato galak katempo ‘muncul ti bumi;’ sarta, nurutkeun para panarjamah, kecap anu di dieu ditarjamahkeun ‘muncul’ sacara harfiah hartina ‘tumuwh atawa mecenghul siga tutuwuhan.’”
The Great Controversy, 440.

Amérika Sarikat téh sato bumi anu “muncul.” Ku kituna, nalika anjeun nguji pamadegan-pamadegan anu ditepikeun dina artikel-artikel ieu, ilham ngaidéntifikasi yén pesenna baris dumasar kana ahir anu digambarkeun ku awal, éta baris ditempatkeun dina kontéks garis sajarah demi garis sajarah, sarta éta kudu asalna tina hiji sora di Amérika Sarikat. Tangtu aya sora-sora palsu di jero Amérika Sarikat, tapi nurutkeun sarta dumasar kana kawibawaan Firman Allah, sagala utusan atawa palayanan anu ayana di luar Amérika Sarikat atawa miboga asal-usul ti luar Amérika Sarikat téh cahaya palsu. Adventisme dimimitian di Amérika Sarikat ku sora saurang lalaki sarta ku hiji gerakan anu diadegkeun di Amérika Sarikat. Yesus ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara.

Sing saha nu boga ceuli, sing ngadéngé naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah.